

A 17801:6

- 1928

OKTOOBER

St. B.

Hausstocken.

Dok. 17801:6

Ar 928P
Eha

o
SF 545

Riigi

N.F. 17.801:6

"Eha" kruusijatele.

Mis e aga nüüd seosleva numbris ilmumisini oli ette nähtud 1 aastal 1810, siis sahjus ilmus ta vaid 22. oktoobriks. Seeja hilisus selle numbris ilmumisine rohkam kui poolte tästa rõõna. Peab aga õsa määrinna, et see hinnanõuna ei riippuvud mille taimetustest vaid seda põhjatäisid mõistet tooted, osje olust, nii tehnilised kui ka mehandeolu-

sed.

"Eha" leire on väga algutavaldati mõistet set ja ja selliseks tegevuseks on vaid ühe hinnanõua. Eha on ühe hinnanõua ja ühe põhjatäisid mõistet tooted, osje olust, nii tehnilised kui ka mehandeolu-

tätiljed. I ajusini peab põõrama laste mure, hulnade poole ja siis peab olemas vähem mitmekesine, mis puudutab sõna põõle puhul saavutatud kõrismust ja eluslikeks kõrismust, mis lähenemas ümbritses erile kõrval, üldse ümbersonnaliduma Põõrimaa ajamijaus. See oleks ju inimesest väga ilus, kuid suni ei oleks pidanud ainult soovitada põõduma, vaid igati oleks pidanud olla randa ka ajasirja väljatöötamine vankusi. Kuid need jäeti ainult eestide ölgadele. On ju loomulik, et inimene saantruumi seda kõige parema tähminise jõudes teha ei suuda.

Kirolevast numbris alates ilmub „Eha” sulru’re roosuhoiu mõttes paljundatult shapinograafil, muidugi ka vähemal. Cevatavaast saab ja siis rohkem tund, muid toimetuse põhjaks on, et ta ei püsi huvilise oleks.

Taimo

Sõbraad.

A. Sternbach-Gärtner.

Genaro Baldvian liidis kuvastus sega, et tema vägewale Amazoni jõe kaldale ehitatud sarges onnis toidutagavarad olid otsa lõppemas. Tema triu teener pärismaalane, kes muretoes ja valmistas toitu oma isandale ja tema väivale pojale, oli mõnoks päävates „välja lemmatuol“. Olegajalt kadus ta rahuks-solmeks päävates üngmetsa salapärasesse sohliisse hämaruone ja tuli siis ratsulolevalt maaataades, seljas kirjull särav orhideede ja kiirendavate hulgaliiblike rooren läpsete, seda ta otsel jumaldas.

Genaro Baldvian mõtles: oli häda-
ti farvis muretoeda toitu, isärarohis riivid,

kus vihmaaeg ososis were ees. Olga võis ta oma poisimest, väikest seitomeaastast puhul pead, üssinda jäätla selle sardetavaesse ümbritse? Ta läks jõela ja vilistas seal mitu korda läbilöökavalt. Olga arjata; boas, maja tuu rõber ei tulnud. Olinult kerge läinete lüürumine näitas painea, kuhu ta oli puhkama läinud. väsinuna ja läiosõõmina. Siis otustas Geraro siissi ja hilis minna; ta völli kirve ja piiri ning pani lapse vanne südamega onni kinni. „Ora end liiguta, lennviic, "palus tapovi-
rest, „käin ütlu ja olen peagi tagasi."

Ei lehutada last, siis andis ta talle küünla ja siigelgaist rüppetatud roogi; seest pärismaaluste seonel kasvanud poi-
sine oli ise metslane ja armastas nende eluviise ning maiustusi.

Geraro polnud rahuulik! Eile öhtul oli ta näinud tügrit hülimas ümber

naja. Ta tundis selle ootakavabest, kes päävade kaupa luurab oma saaki, ja siellalt hästi mõistab valida kallaletungi hetki.

Oma kannus, mida vool ajas riisisti pärivelt, ohustas Genaro kodust mille

pangale minna. Ta tahitis minna ainult Amazoni tei ääärakuni, siinna, kus siin voolas Mac jõgi, ja kus seisid indiavandlased Vilosta mahajäetut onn. Seal oli üks, manowarre, pärismaa laaste imestamise väärne ja mistilise telegraafpiirkond, mis oli nii kunstipäraselt läbi puuritud ja öönestatud, et kui selle pihta lõöols puu-

haluga, mis sellist tekkinud haal rajas viie müli kaugusele nii kõrasti, et tundus, nagu mõisgauas mets.

Tema tnu teener oli talle avaldannud selle saladuse, ja avata vesti mu levad teed a vio mined sobralinnul indaanlased ülat riikas Guttenzgi farmis, kes talle annavad toiduained ja karne mona, ilma, et tall oleks tervis minna eangle müügiplatsile.

Üleskirus omnis oli laps mõnegatubasünt ja sipelgakroogi õra soömed, muid püras teed jaanu. Ta raputas ust ja taktis minna alla jõeäärde enol jahtama karastavaire jõevõogudesse. Oga uus oli kivasti sulatud.

Süs hündis laps: „Jamu-mama! „Jamu-mama! „

Jõest kuuvis näitaval vägesera; laik haigutus rebis pääris määratumalt
(järgneb)

Sir Robert Badger-Povelli justturniini

"Korra", - justustab B+P., sõltuvin ratsa ühe metslase saatel lageridiku mõoda, mis tihedalt oli rohug üle kasvanud. Järsult märwanime enda eos maha tallatut rohku, mis nähtavasti mitte arvamur ei olnud siin dinud. Söitsime jälgi mõoda ja joudsime peagi liivase nimmeni, kus jälgid isäranis selgelt nähtuvale tulid. Ei olnud mitte varre siindunut teha, et siit mitu naisterahvast ja last olid üle läinud. Jälge siit näitas, et naisterahvad olid läinud eespool asuvate mägede poole, kus meie teada vaenlane asus. Sammu 15 jälgedest kõval oli liival maas mingisugune punleht, mis sugurite seltsi ainult ühe küla juures kasvas, kust naisterahvad nähtavasti

olid tulnud. Tõstsin selle lõhe maast üles, ta lõhnas metslaste viina järelle. Teades metslaste kombeid, võis jämedada, et naistrahvad olid siit mööda. Hainud kannedes oma pää püal kruuse, mis viinaga olid taidetud ja mille siu avasused olid kinnipandud puulehtedelega, üks neis lehtedest oliid rogomata kombel maha kukkunud, mille meie 15 sammu saugusel jalgedest leidsime: tärendab sel ajal oli tuul puhunud, mis lõhe rõvalt oli vünud. Praegu oli täiesti väikne ning oli sell 8 hommikul. Üimanu kord puhus tuul sella õ ajal. Sellest järeldasime, et salakond naistrahvaid oli öösel tulnud, süt läbi läinud ning ruttanud vaenlase juure mägesiku, üüs neile kruusidega viina. Nad pidid hommikuvara joudma. Metslasted pidid viina ruttu õva jooma, sest

ta läheb kaunis rutu hapuks. Õra joodud viin tegi neid sahtlemata unisex ja loivus mis meile suurepäralised võimalused avas luuramiskäiku nende juure ette välttärende positsiooni ligidalt järeli vaadata, ilma et meist selle juures olles tarvitsemad suuremase hääkohtu sattuda. Selle pärast sööksime ajaviitmata naiste-rahvaste jälgj mööda vänlaste juure tegime kindlaks vänlase täpispäälse asukoha ja pöörasime oma salga juure tagasi".

Draagriivali:

Eraut Olo on käsitatakud sonale abiks kes ta vandulaid soorima paneb. Olo soorib ja soorib, ümmars jaab mitsinekma: „Hm" hantab ta, „Draagriju! Siis soorib rühmapäälit, rühmapäälit...” ja "gapäälikut, salga-päälik soorib mind, min aga soorin - vandulaid..."

SPORT.

Sportlase sehatsooningu talvel.

Kui võistluste hooaeg lõppib, peab sportlane üks kuu sportlisest tööst puhkama. Kuna kehale vaid vajet tööd, väikese jaalutus käinude ja võimlemise näol antavse. Puhke aja mõodumisel, algab ettevalmistus töö tulevan hooajale. See peab peamiselt Nils-Ba. h gimnastikas seisma, mida paar korda nädalas täriselt hinnatakse. Selle juure liide-tavase harjutused stüli ja teliinika parandamineks, n.n. sihtvõimlemine.

Kaks korda nädalas tuleb ette võtta käikusi. Selle läbi saab reha varastatud, jala lihakesed tugevaks ja vastupidavaks

arundatud. Kui eesmärgikuna kopsus ja südame treeningu saab neil väikestel läbi viia. Algul hingata sora-pärastelt 5 sammu sisse ja 4 sammu järel välja. Mine päeva pääst suurendatagu sammude arvu 6:5 peale. Ning kui sammastelt juba uava vaeata väikesed suudletavuse tõrku vaherord 8:6 peale, siis normaalne vaherord lõuotelikoppsudele. Algul on sarnane käin vaskendatud kuid aegamööda muutub see automaatsena.

Käine peab algama ettevaatlikult ning algul mitte rohkem kui 2. klm. Järgjärgult suurendatagu maa, sealjuures peab vahet tegema lühikese ja pikamaa jooksjate vahel. Lühikese-maa mehed ja visnede mehed kaivad kuni 20 klm. Keskmaade jooksjad kuni 30 klm. Marathoni läsed kuni 45 klm.

Sarnasteks käikusid tempot ei pea mitte liialdama. Käik peab kiires kuid mugavas tundis, taisesti ilma pingutusteta mööduma. Jalgupaat otse ette pandama, kuna sealjuures jooksja harjub jalgu paralleelselt hoidma. Nii väga tähtis eeltingimuseks on jooksjale. Sarnased xasid rünnivad maanteedel võimalikult mägistel kohtadel.

Näisugune treening on jooksjate hüppajate, vinnajate ja jalgpalli mängijate sohha maaeela.

Näli

Jahimsoojate maal.

- „On teil mõni soov, enne kui teid ära sööme?“ - „Ja muidugi, ärge väimehele minu surmast teatage, ma ei tahata temale rõõmu valmis tada.“

*

„Teie alite minust rääkinud et mina olen lambasea. On see töri?“

„Töri on see nüüd, aga mina ei ole seda rääkinud

üle trumppas.

„Minu vanainu suri 94 aasta vanadesos.“

„Minu vanama elan 103 a. vanane.“

„Ja minul on tädi; see pole veel üldse surnud.“

Kõva sülvor

Põhjanaba seisija: (omi mälestusi seletades)

„Jah, kord oli kult mii suur, et meie

mis soverigi silitada ei julgenud." Pealtvatajad! innestades: „Mis on siis nii?" Põhjanabala vennija: „Neil olid vabad ja kõrvaks külmained, et sengestil leks rõinud õra murduda kui sõrvalt neid ligutama oleks hakanud."

Hoiatus

Seisnes Amerika võõrastemajas laskis vemes igasöe tappa sedeli üles jaanna: Sülitamine seelatud! Tuletage Asto-
r hotelli põlemist meeles!"

Keegi oli omas töös sedeli juure kirju: „Sülitamine seelatud! Tuletage sisipi uputust meeles!"

Eenija (professorile): „Härra professor, see on keegi proovaa kes on ühe jalatannol. Professor: „Ütelge talle, et va ühtegi jalga pole leidnud."

Kuidas Etna veeisse maale ette sujutab.

Lambapügmine

seatajmine

milapoks.

ruksi ja huvatamine

Teated.

Meie ajakirja vastutava toimetajana kirjutas alla käesolevast numbriist alata hra ldn. O. Ilves. Salgaandjana I Petseri Eesti Sk. Rütm. Enne m kirjutas valgaandjana alla mitmesugustel põhjustel kõrvaline inim.

Skautjutkide aastakoosolek peeti aastal 28-29. oktoobril k. a. Narva röa. Koosolekuist osa võtma võidavat ka Petseri rühma juhid.

I Petseri Eesti Skaudide Rütmikä pääkoosolekul valiti uusos rühma paalikurks ï järgu sk. J. Rätsep, abiõpse. H. Kleinson ja vanemskaudikes skd. Rätsep. Rütmika vanemaks jäab en-direkt edasi ldn. O. Ilves.

Hindmõistatus Nro. 1.

1	2			3	4	5
6			7		8	
		9				
	11			12		
10						
13		14			15	
16						
17				18		

Lahendused tuluvad juuresoleval blannetil saata 1 novembrini s.a. "Eha" toimetusele (Petsonis, Võru tän. 23) ehk sk. f. Rätsepi kätle toimetada. Õigete lahendustele saatjate nimed avaldatavasse "Eha" Nro 4. Siimaste vahel positiivne üks huvitav romaan.

Kindmõistatus № 1 latendees on järgmine:

Ovald parimale

Kind mõistatus metsavadel.

1.

aurõna

2.

Scutellaria galericulata

3.

Take

4.

Minnõna

5.

3 jalast.

6.

lame nim

7.

2 jalast.

8.

lame õran

9.

lame õran

10.

lame õran

11.

lame õran

12.

lame õran

13.

lame õran

14.

lame õran

15.

lame õran

illevalt alla.

1

lõja nisti

2

Päew:

3

kooldafir

4

Vaim

5

lõjakabat.

6

lõjakirsi

7

nimi

8

hainterahva nimi

9

lõpuline nimi

----- Sisäksa kõigata -----

Vastutav toimetaja: Ovald Ilves.

Fäljaandja: I Pärsti Eesti Skr. Rütm

Toimetlus: O. Rütsop, F. Rütsop, Ö. Kuningas.

